

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสร้างบทเรียนเพื่อเสริมทักษะการฟัง – พูดภาษาอังกฤษที่มีบริบทใกล้ตัวผู้เรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งสรุปเป็นลำดับได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อสร้างบทเรียนเพื่อเสริมทักษะการฟัง – พูดภาษาอังกฤษที่มีบริบทใกล้ตัวผู้เรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
- 1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการใช้บทเรียนเพื่อเสริมทักษะการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ

ความสำคัญของการวิจัย

1. เป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง การสร้างบทเรียนเพื่อเสริมทักษะการฟัง – พูดที่มีบริบทใกล้ตัวผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป
2. เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการเรียนการสอนทักษะการฟัง – พูดภาษาอังกฤษที่มีบริบทใกล้ตัวผู้เรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลาและจังหวัดอื่นๆ

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนเพื่อเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่มีบริบทใกล้ตัวผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนบ้านปากบางนาทับ อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 94 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนบ้านปากบางนาทับ อำเภोजะนะ จังหวัดสงขลา จำนวน 1 ห้องเรียน แต่ห้องมีการจัดนักเรียนแบบความสามารถ โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบบจับฉลาก มาเป็นกลุ่มตัวอย่าง 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสอนโดยใช้บทเรียนเพื่อเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. บทเรียนเพื่อเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยผู้วิจัยคัดเลือกจากเนื้อหาที่มีบริบทใกล้ตัวผู้เรียน โดยเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นใกล้ตัวนักเรียน จำนวน 15 บท ซึ่งผ่านการทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขแล้ว
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่มีบริบทใกล้ตัวผู้เรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว จำนวน 2 ชุด คือ แบบทดสอบก่อนเรียน 1 ชุด และแบบทดสอบหลังเรียน 1 ชุด ซึ่งเป็นแบบคู่ขนาน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
2. ดำเนินการสอนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นบทเรียน จำนวน 15 แผน
3. ทดสอบหลังเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบคู่ขนานกับแบบทดสอบก่อนเรียน

สรุปผลการวิจัย

1. บทเรียนเพื่อเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่มีบริบทใกล้ตัวผู้เรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.13/81.06 สรุปได้ว่า บทเรียนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพดังนี้ นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบระหว่างเรียน โดยเฉลี่ยร้อยละ 81.03 ซึ่งสูงกว่าประสิทธิภาพตัวแรกและนักเรียนสามารถทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด

ได้ถูกต้อง โดยเฉลี่ยร้อยละ 81.06 ซึ่งสูงกว่าประสิทธิภาพตัวหลัง แสดงว่าบทเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. ความสามารถในการฟัง – พูด ภาษาอังกฤษหลังใช้บทเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนใช้แบบเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

อภิปรายผล

1. ผลการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนเพื่อเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ที่มีบริบทใกล้ตัวผู้เรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปรากฏว่า บทเรียนที่สร้างขึ้นมี ประสิทธิภาพเท่ากับ 81.13 / 81.06 หมายความว่า บทเรียนมีกระบวนการที่ส่งเสริมผู้เรียนให้มี ทักษะการฟัง – พูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นและมีความสามารถด้านการฟัง – พูดระหว่างเรียน ได้เฉลี่ย ร้อยละ 81.13 และมีความสามารถในการฟัง - พูด เฉลี่ยร้อยละ 81.06

แสดงว่า บทเรียนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน80/80เป็นไปตามมาตรฐาน ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณวิสา มะสกุล (2545) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้าง บทเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนกลุ่มวิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 บทเรียนเล่มเล็กมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัย ของอุบลวรรณ บุตรจ้อม (2545) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างบทเรียนโปรแกรม กลุ่มสร้างเสริม ประสบการณ์ชีวิต เรื่องดิน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บทเรียนโปรแกรม เรื่องดิน มี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และสอดคล้องกับงานวิจัยของนงค์ เกิดมั่งมี (2541) ซึ่งได้ ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างบทเรียน โปรแกรม เรื่องการฝึกทักษะการอ่านแผนที่ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 บทเรียนโปรแกรมเรื่องการฝึกทักษะการอ่านแผนที่ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ มาตรฐาน 80/80 และสอดคล้องกับงานวิจัยของบุษบง เสมามล (2545) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับการ สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ระดับก่อนวัยเรียน บทเรียนคอมพิวเตอร์การสอนช่วยสอน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทะนุพงศ์ ศรีกาพลินธุ์ (2544)ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้าง บทเรียนคอมพิวเตอร์ การสอนแบบซ่อมเสริมระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เรื่องหลักการทำงานและ ส่วนประกอบของเครื่องคอมพิวเตอร์ บทเรียนคอมพิวเตอร์การสอนแบบซ่อมเสริมระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ต มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เช่นเดียวกัน สำหรับสาเหตุที่ทำให้บทเรียน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 นั้นอาจเป็นเพราะว่า บทเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็น บทเรียนเพื่อเสริมทักษะการฟัง – พูด โดยคำนึงถึงความยากง่ายและวัยของผู้เรียน การสอนทักษะ การพูดนั้นเป็นทักษะที่มีความสำคัญทักษะหนึ่ง เพราะเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกออกมาด้วยคำพูด

ตัวผู้สอนจะต้องมีความมั่นใจในการสอน ผู้เรียนจะเกิดทักษะการพูดเมื่อได้ฝึกบ่อยๆ ขั้นตอนการสอนทักษะการพูดมี 3 ขั้นตอน คือ 1.ขั้นเสนอเนื้อหา ผู้สอนจะบอกถึงเนื้อหาที่จะเรียนและเสนอเนื้อหา 2.ขั้นการฝึก เป็นขั้นที่ผู้เรียนฝึกกิจกรรม 3.นำไปใช้ ผู้เรียนนำทักษะทางภาษาไปใช้ตามสถานการณ์ (สุมิตรา อังวัฒนกุล 2539 : 34) รวมทั้งได้อัปเดตเชิงบทสนทนาจากเจ้าของภาษา มาเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540 : 98) ที่ว่า เพื่อให้การสอนทักษะการฟังมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผู้สอนอย่าทำบทเรียนการฟังได้ด้วยตนเองโดยอาจขอร้องเจ้าของภาษาอัปเดตเชิงบทสนทนา โดยผู้สอนควรเลือกบทเรียนที่น่าสนใจ ทั้งนี้ ควรคำนึงถึงระดับความยากง่ายให้เหมาะสมกับวัย และความสามารถของผู้เรียนด้วย ผู้เรียนก็จะรู้สึกสนุกไปกับการเรียนทักษะการฟังและจะเป็นการพัฒนาความสามารถในการฟังของผู้เรียนให้สูงขึ้นอีกด้วย ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงส่งผลให้บทเรียนเพื่อเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่มีบริบทใกล้ตัวผู้เรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้บทเรียนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการฟัง – พูดสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษดีขึ้น อาจจะเป็นผลมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1. บทเรียนที่สร้างขึ้นใช้กับกลุ่มตัวอย่างเป็นบทเรียนที่สร้างขึ้นจากการสำรวจความต้องการของนักเรียน และเป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นใกล้ตัวนักเรียนและได้มีโอกาสสัมผัสด้วยตนเองในชีวิตประจำวัน จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน และนักเรียนเห็นประโยชน์และเห็นคุณค่าของบทเรียน ดังนั้นความสามารถในทักษะการฟัง-พูดที่มีบริบทใกล้ตัวผู้เรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. ในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยใช้เกม เพลงประกอบซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์และเกิดทักษะด้านการฟัง – พูด ได้ดีขึ้น

3. ในกิจกรรมการเรียนการสอนผู้วิจัยให้นักเรียนฟังบทสนทนาจากเทปบันทึกเสียง ซึ่งเป็นเสียงของเจ้าของภาษา ซึ่งเมื่อทำการทดสอบก่อนเรียนนั้น นักเรียนไม่เข้าใจเรื่องที่ฟังจากการสังเกตอาการปฏิกิริยาที่แสดงท่าสับสน และตอบคำถามไม่ได้ ตรงข้ามกับการทดสอบก่อนเรียนนักเรียนแสดงสีหน้าที่บ่งบอกถึงความเข้าใจ และสามารถตอบคำถามได้ ซึ่งเกิดจากนักเรียนเกิดทักษะการฟัง – พูดจากบทเรียนนั่นเอง

จากเหตุผลข้างต้น นักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนเพื่อเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่เน้นบริบทใกล้ตัวผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะด้านการฟัง-พูดดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสาธิต แสงมหาชัย (2539) และจินตนา วีระปรียากร (2539) ที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างโดยสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจรรโลงวัฒนธรรมและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ผลการทดลองสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอันชนา ราสี (2538) ที่ศึกษาในการฟัง – พูดของนักเรียนโดยใช้เนื้อหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในท้องถิ่นของอำเภอราษีไศล จังหวัดนครพนม พบว่า กลุ่มทดลองมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่ากลุ่มควบคุม และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของดนตรี แสงกล้า (2544) ที่ศึกษากลวิธีการทำให้สำเร็จประกอบสถานการณ์จำลอง มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน สำหรับสาเหตุที่ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน อาจจะเป็นผลมาจากบทเรียนที่สร้างขึ้นเป็นบทสนทนาในสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่ใกล้ตัวผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการอยากรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวลัย พานิช (2545 : 2) ที่ว่า การจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึกละเอียดต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนเขาเป็นผู้สร้างและเป็นผู้เกี่ยวข้อง และขณะเดียวกันก็เป็นกิจกรรมที่จะพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักเรียนให้เพิ่มขึ้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธิดา พรเจริญ (2540) ที่สร้างเอกสารสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยว โดยวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า เอกสารการสอนที่สร้างขึ้นทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นอกจากนี้ กิตติวดี บุญชื่อและคณะ (2540 : 77) ได้กล่าวว่า การจัดการศึกษาเพื่อเด็กไทยในยุคเริ่มตั้งแต่พุทธศักราช 2540 เป็นต้นไป จะต้องปรับเปลี่ยนและเปลี่ยนแปลงหลายอย่าง ซึ่งส่วนที่มีความสำคัญก็คือ การจัดบทเรียนให้มีความสนุกสนาน มีความแปลก มีความใหม่ที่ชวนให้ตื่นตื้นตันใจให้ติดตามตลอดเวลา ขณะเดียวกันก็เร้าเด็กให้อยากศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกมและเพลงที่มีในกิจกรรมของบทเรียนเร้าความสนใจของนักเรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ไม่น่าเบื่อ ทั้งยังนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของทศนา แคมมณี (2546: 5) ที่ว่า เกมเป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนสูง ผู้เรียนได้รับความสนุกสนาน ทำให้การเรียนรู้นั้นมีความหมายและอยู่คงทน จึงทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้นักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนที่สร้างขึ้น มีความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ดังนั้นการสร้างบทเรียนเพื่อเสริมทักษะการฟัง – พูดจึงมีประสิทธิภาพเหมาะที่จะนำไปสอนได้

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน

1.1 จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า การใช้บทเรียนเพื่อเสริมทักษะการฟัง – พูด ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาด้านการฟัง – พูด ได้ดียิ่งขึ้น ครูจึงควรสร้างบทเรียนขึ้นเพื่อใช้ในการประกอบการเรียนการสอนได้เอง เพราะจะทำให้ตรงตามกับความสนใจและความสามารถของผู้เรียน

1.2 จากการสังเกตการทดลอง ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียนเสริมทักษะการฟัง - พูด ปรากฏว่า ร้อยละ 80 ของบทเรียนเรื่อง Greeting and Leave Taking นักเรียนให้เหตุผลว่า พูดย่อย มีเนื้อเรื่องเหมือนชีวิตจริง ทำให้นักเรียนสนุกและเพลิดเพลิน เพราะฉะนั้นครูผู้สอนควรจะนำบทเรียนนี้ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.3 ในการนำบทเรียนไปใช้ ครูควรจัดกิจกรรมกลุ่มงาน ไม่ควรเป็นทักษะการฟัง – พูด แต่เพียงอย่างเดียว เช่น กิจกรรมแสดงบทบาทสมมติ การแสดงท่าทางประกอบเพลงในแต่ละบทเรียน ซึ่งในแต่ละเรื่องผู้วิจัยได้ใช้เพลงและเกมในการนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อเป็นการฝึกให้นักเรียนได้กล้าแสดงออก

1.4 เนื่องจากเนื้อหาที่ผู้สอนนำมาสร้างบทเรียนและใช้ในกิจกรรมการสอนนั้น อาจเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ซึ่งเป็นเรื่องของวัฒนธรรมที่แตกต่างไปจากที่ผู้เรียนเคยพบหรือทราบเรื่องราว ผู้สอนต้องอธิบายหรือชี้แจงให้ผู้เรียนได้มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมดังกล่าวด้วยและทั้งนี้เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความสับสนกับวัฒนธรรมของตนเอง

1.5 สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษให้มากยิ่งขึ้น และสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพบกับเจ้าของภาษา เพื่อเป็นการพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะการฟัง - พูดมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทำวิจัยสร้างบทเรียนเพื่อเสริมทักษะการฟัง – พูด ในวิชาภาษาอังกฤษ และระดับชั้นอื่นๆ

2.2 ควรมีการสำรวจความต้องการของผู้เรียนก่อนที่จะสร้างบทเรียน เพื่อให้เนื้อเรื่องหรือทักษะของบทเรียนสอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจและความจำเป็นของผู้เรียนอย่างแท้จริง และสร้างบทเรียนที่มีแบบฝึกหัดเพียงพอที่จะทำให้นักเรียนเกิดทักษะความชำนาญ และเกิดการเรียนรู้ได้จริง

2.3 การดำเนินการวัดและประเมินผล ของการสอนแบบการสร้างบทเรียนนอกจากจะใช้แบบทดสอบแล้ว ครูควรสังเกตการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการเรียน พร้อมกันนี้มีแบบบันทึกพฤติกรรมในชั้นเรียน เพื่อวัดและประเมินผลการเรียนการสอนให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.4 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษที่มีบริบทใกล้ตัวผู้เรียน ในทักษะอื่น เช่น ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน เพื่อเป็นการพัฒนาบทเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การสอนภาษาอังกฤษในเนื้อหาและทักษะต่างๆกัน โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) เพื่อจะได้บทเรียนที่เหมาะสมกับการเสริมความรู้และเสริมการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างอิสระ

2.5 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างบทเรียนเพื่อเสริมทักษะการฟัง – พูด ภาษา ภาษาอังกฤษที่มีบริบทใกล้ตัวผู้เรียน โดยผ่านเทคโนโลยีอื่นๆ

